

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Бургас, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Яни Г. Гайдурлиев
Членове: Цвета Ж. Попова
Ангел Д. Гагашев

при участието на секретаря Лена Р. Димитрова
в присъствието на прокурора Георги Д. Дуков
като разгледа докладваното от Яни Г. Гайдурлиев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20222100600975 по описа за 2022 година

Въззивното производство е образувано по протест на прокурор при
Районна прокуратура – гр. Бургас срещу присъда № 103/28.06.2022 г.,
постановена по НОХД № 3758/2021 г. по описа на Районен съд - гр. Бургас.

С посочената първоинстанционна присъда подсъдимата П. А. С.,
ЕГН: ***** е призната за невиновна в това, че на 30.08.2019 г. след
03.45 ч. в гр. Созопол, пред бар „Елвис“, противозаконно отнела чуждо
моторно превозно средство - лек автомобил марка „Ауди“, модел А8L, рег. №
*** на стойност 80 925,00 лв. /осемдесет хиляди деветстотин двадесет и пет
лева/, собственост на „ВИП Секюрити“ ЕООД, ЕИК № 121819662 от
владението на ползвателите му М. Б. И. - З., ЕГН: ***** от гр. *** и Н.
М. З., ЕГН: ***** от гр. **, без тяхно съгласие с намерение
противозаконно да го ползва, като е последвала повреда на превозното
средство, изразяваща се в надраскване на предна дясна джанта и предна
броня на обща стойност от 80 /осемдесет/ лв. и горепосоченото моторно
превозно средство е изоставено без надзор, поради което и на основание чл.

304 НПК, вр. чл. 9, ал. 2 НК е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 346, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК.

С протеста се заявява позиция, че първоинстанционната присъда е неправилна. Акцентираща се, че преди да бъде повдигнато обвинение пред съда с внесения на 12.08.2021 г. обвинителен акт срещу П. А. С., ЕГН: *****, с постановление от 22.01.2021 г. на Районна прокуратура – гр. Бургас, наказателното производство, водено спрямо П. С. за престъпление по чл. 346, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК, е прекратено, на основание приложение на разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК. Посочва се, че това прекратително постановление на РП – гр. Бургас е отменено с определение на Районен съд – гр. Бургас от 19.02.2021 г., постановено в производство по чл. 243, ал. 5 от НПК, в който съдебен акт са изтъкнати правнозначими факти като времето /след полунощ/, мястото /населено място през летния сезон в най-активната му част и с наличието на много туристи/ и механизма на осъществяване на инкриминирания акт /дръзко отнемане на чужд автомобил, извършено хладнокръвно и в състояние след излизане от питейно заведение, управлявано по тесните улици в центъра на града, причинявайки щети и ожулвания; и оставено пред друго питейно заведение, без да са заключени вратите, на аварийни светлини, а дистанционното демонстративно оставено на парапета на стълбите пред заведението/, които доводи на съда са възприети и делото е внесено с обвинителен акт. На следващо място в протеста се сочи, че действително личната опасност на дееца е ниска, но не така стои въпросът с обществената опасност на самото деяние. В тази връзка се изтъква, че излизайки от бар „Елвис“, подсъдимата директно се насочила към лекия автомобил и със спокойствието на собственик взела ключа от св. Р. В., без да създаде никакво съмнение у него относно намеренията си; напълно овладяно е извела колата от тясно пространство и се насочила към бар „Бикини“, заедно със своя придружител; стигайки до бар „Бикини“, обвиняемата небрежно оставила ключовете от автомобила на парапета, без каквато и да е ангажираност с последствията за чуждата собственост, и влязла в заведението. На последно място подалият протеста прокурор поставя акцент и на констатираната противоречива съдебна практика на Районен съд – гр. Бургас, като счита, че поставя под съмнение критериите на съда и съответно води до липса на предвидимост в правораздавателната дейност на един и същи местен съд. На тези основания с протеста е направено искане да се

отмени първоинстанционната присъда, като вместо нея да се постанови нова такава, с която подсъдимата да бъде призната за виновна по обвинението, за което е предадена на съд.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция, представителят на Окръжна прокуратура – гр. Бургас поддържа подадения протест, изложените в него съображения и направеното искане. Счита, че сам по себе си факта, че подсъдимата е поела управлението на отнетия автомобил и е управлявала същия по улиците на гр. Созопол след употреба на алкохол, независимо от липсата на доказателства за степента на алкохолното опиване, изключва приложението на чл. 9, ал. 2 от НК в конкретния случай. Пледира за отмяна на първоинстанционната оправдателна присъда и за постановяване на нова присъда, с която подсъдимата да бъде призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение, като ѝ се наложи наказанието, поискано от представителя на държавното обвинение пред първата инстанция.

Защитникът на подсъдимата П. С., адв. Лъчезар Босаков от САК, намира атакуваната първоинстанционна присъда за правилна и законосъобразна, поради което моли да бъде потвърдена. Застъпва становище, че обществената опасност на деянието е явно незначителна и излага конкретни съображения в подкрепа на същото.

Подсъдимата П. А. С., в лична защита, заявява, че многократно съжалява за случилото се, признава вината си, признава, че в момент на емоционална криза е извършила нещо, което по принцип не би могло да ѝ се случи. Посочва, че към настоящия момент е щастливо семейна и има малко дете, за което се грижи. В последната си дума моли за потвърждаване на оправдателната присъда.

Бургаският окръжен съд, след цялостна служебна проверка на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните, в предмета и пределите на въззивната проверка по чл. 313 и чл. 314 от НПК, намира въззивния протест за процесуално допустим, поради подаването му в законоустановения 15-дневен срок от лице с надлежна процесуална легитимация и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, но разгледан по същество – за неоснователен.

Производството пред районния съд е протекло по реда на глава двадесет и седма от НПК при условията на чл. 371, т. 2 НПК.

Първостепенният съд е съблюдавал стриктно правилата на процесуалния закон. Подсъдимата П. С. е признала пред съда изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като е изразила съгласие да не се събират доказателства за тези факти. При спазване на предпоставките, регламентирани в чл. 372, ал. 4 от НПК, съдът в мотивите на присъдата е приел за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, като се е позовал на направеното от подсъдимата самопризнание и на доказателствата, събрани в досъдебното производство, които го подкрепят.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимата П. А. С. е родена на *** г. в гр. *** и живее в същия град. Тя е ***, *** гражданка, ***, ***, с *** образование, работи като ***, и е с ЕГН: *****.

На 29.08.2019 г. св. Н. З. и съпругата му - св. М. З., заедно с приятелска компания вечеряли в с. Лозенец, община Созопол, след което се преместили в бар „Елвис“ в гр. Созопол. Придвижвали се с автомобил марка „Ауди“, модел А8L, с рег. № **. Автомобилът бил собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК: 131283654, като с договор за финансов лизинг № 12742 бил предоставен на юридическото лице „ВИП Секюрити“ ЕООД, ЕИК № 121819662. Автомобилът фактически се ползвал от Н. М. З., ЕГН: ***** и М. Б. И. - З., ЕГН: *****, като за същите имало издадено пълномощно от страна на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД за управляването на въпросното МПС /л. 72 от ДП/.

На 29.08.2019 г. свидетелите Н. З. и М. З. потеглили от с. Лозенец с два отделни автомобила, като св. З. управлявал горепосочения автомобил Ауди А8L, а св. З. управлява л.а. Ауди А5. Пристигнали около 23.00 ч. в гр. Созопол. Свидетелят З. оставил управлението от него автомобил на паркинг в близост до Спешния медицински център в гр. Созопол. Заедно със свой приятел - св. В. В., с дъщеря си и нейния приятел, се насочили към бар „Елвис“, където ги очаквала другата част от компанията. Били настанени на сепаре. В близост до тях, изправени до масата, се намирали подсъдимата П. С. и неин приятел от музикалното училище в гр. София - св. И. В..

На 30.08.2019 г., около 03.00 ч. след полунощ, св. В. дал ключа с дистанционното на автомобила марка „Ауди“, модел А8L, с рег. № ** на един от охранителите в бара - св. М., като му поръчал да придвижи

автомобила пред входа, защото възнамерявали да си тръгнат. Св. М. не притежавал свидетелство за управление на моторно превозно средство, поради което предал ключа с дистанционното на св. Р. В.. Последният се ориентирал къде се намира посочения автомобил /описан му като марка и номер/ и го преместил пред заведението, като го оставил с работещ двигател. Ключът поставил в отвор зад скоростния лост.

Подсъдимата П. С., заедно със св. И. В. също се намирали в бар „Елвис“, където се забавлявали, танцували и консумирали алкохол. След 03.30 ч. на 30.08.2019 г. г. решили да си тръгват. И. В. и подс. С. излезли заедно и се насочили към паркирания пред бар „Елвис“ автомобил марка „Ауди“, модел А8L, с рег. № ****. П. С. и И. В. попитали св. В. дали ключът е оставен в автомобила. Заявили, че е техен и възнамеряват да си тръгват. Подсъдимата С. се качила на мястото на водача и потеглила. Св. В. останал отвън и я насочвал, тъй като уличката била тясна. Св. В. нямал никакви съмнения, че именно това са собствениците на автомобила. Те не бързали, спокойно разговаряли с него, а и той всеки момент очаквал именно собствениците да излязат от бара. Подсъдимата потеглила в посока клуб „Мистери“ в гр. Созопол.

Когато компанията на св. Н. З. излязла от бара, станало ясно, че автомобилът липсва. Попитали св. В. и той разяснил, че млада жена и мъж заявили, че е тяхна собственост, качили се и потеглили с него. Св. З. съобщила за случилото се на тел. 112.

Междувременно подс. С. се придвижвала с автомобила, шофирайки от кръстовището на община Созопол в посока Новия град. Спряла на около 50 метра от кръстовището върху очертано място за паркиране на тротоара на ул. „Републиканска“, пред офис на А1. Оставила автомобила с включени габаритни светлини. Тя и св. В. слезли от автомобила и тръгнали в посока площад „Черно море“, за да влязат в бар „Бикини“. Още с влизането в заведението, подс. С. оставила ключовете за автомобила на парапета на стълбището.

Около 03.55 ч. в ОДЧ на РУ - Созопол бил получен сигнал, че в района на бар „Елвис“ противозаконно е отнет лек автомобил марка „Ауди“, модел А8L, с рег. № ***. За времето от 20.00 ч. на 29.08.2019 г. до 08.00 ч. на 30.08.2019 г. св. К. Б. изпълнявал служебните си задължения по охрана на

обществения ред и патрулно-постова дейност на територията на гр. Созопол. Св. Б. се насочил към бар „Елвис“, като пътувайки натам забелязал описания при получаване на сигнала автомобил. Същият бил паркиран пред офис на А1 на ул. „Републиканска“. Габаритите му били включени. Св. Б. уведомил ОДЧ и поискал да изпратят оперативна група за оглед. Междувременно, изчакайки пристигането на групата, огледал автомобила и забелязал, че предна дясна гума и джанта са увредени. След идването на оперативната група, св. Б. посетил мястото, от което бил подаден сигнал на тел. 112, където установил свидетелите М. З. и Н. З., и свидетеля - очевидец на отнемането - св. Р. В.. Свидетелят Б. го поканил да посетят заедно бар „Бикини“, в близост до което заведение се намирал процесния автомобил. Влизайки в заведението, св. Б. (който бил с полицейска униформа) получил от мъж, стоящ на стълбите, връзка с ключове и дистанционно управление за автомобил. Мъжът разяснил на св. Б., че малко преди идването им, млада жена оставила ключовете на парапета на стълбището, след което влязла в заведението. Св. Б. и св. Р. В. влезли заедно в бара, където св.В. успял да посочи подсъдимата на св. Б.. Подсъдимата С. и св. В. били отведени в РУ Созопол за изясняване на случая. Там били задържани за срок от 24 часа по ЗМВР.

Според заключението на вещото лице по назначената оценъчна експертиза, отнетият лек автомобил към датата на деянието възлиза на сумата от 80 925 лева. Нанесените по лекия автомобил щети, според експертното заключение, възлизат на сумата от 80 /осемдесет/ лева. Същите са били възстановени от подс. С. в хода на досъдебното производство.

По време на разследването е бил изискан и предаден доброволно един брой оптичен носител CD-R „Verbatim“, съдържащ записи от охранителна камера за видеонаблюдение от заведение „Елвис“ гр. Созопол от 30.08.2019 г. Същият е представен за изследване на вещото лице по назначената на досъдебното производство техническа експертиза. Според представеното заключение, при извършеното изследване не са установени прекъсвания, сригове, заличавания, наслагвания и др., водещи до съмнения за извършвани корекции или други технически интервенции или монтаж върху видеозаписа на диска. Вещото лице е описало няколко епизода, изведени на хартиен носител и поставени във фотоалбум, а именно: В 03:38:06 ч. от заведението излиза млада жена с дълга черна коса, облечена в бяла блуза, бели къси панталони и дамска чанта в ръка. Същата се спира до паркиран

пред входа автомобил „Ауди“, тъмен на цвят. Дамата е следвана от младеж. Жената се качва на шофьорското място, а младежът минава пред автомобила, след което се качва на предна дясна седалка. Веднага след това колата потегля в 03:38:42 часа. Предмет на изследване от техническата експертиза е бил и още един оптичен носител CD-R „Maxell“, съдържащ записи от камери от системата за видеонаблюдение в гр. Созопол от 30.08.2019 г. Вещото лице е описало движението на автомобила от кръстовището на община Созопол в посока към Новия град, неговото спиране на обособено място за паркиране върху тротоар, слизането от МПС на подс. С. и на св. В., тяхното влизане в бар „Бикини“ в 04:04:36 часа. От записите се установява, че в 04:41:03 ч. подс. С. и св. В. излизат от входа на заведението, заедно с униформени полицаи.

Тази фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от направеното от подсъдимата П. С. самопризнание, в рамките на проведеното при условията на чл. 371, т. 2 от НПК съкратено съдебно следствие пред първоинстанционния съд, както и от доказателствата, събрани в досъдебното производство, които изцяло го подкрепят, съдържащи се в гласните доказателствени средства – показанията на свидетелите М. Б. И. - З. /л. 12 от ДП/, Н. М. З. /л. 14 и л. 103 от ДП/, К. К. Б. /л. 22 и л. 133 от ДП/, В. И. В. /л. 16 от ДП/, Р.Р. В. /л. 18 от ДП/, А.И. М. /л. 20 от ДП/, И. В. В. /л. 24 от ДП/, Т. Д. З. /л. 104 от ДП/ и от обясненията на подсъдимата С. /л. 170 от ДП и в съдебно заседание/; в писмените доказателствени средства – протокол за оглед на местопроизшествие /л. 26 - 29 от ДП/ и протокол за разпознаване на лица и предмети /л. 37 – 38 от ДП/; в писмените доказателства – протоколи за доброволно предаване, договор за финансов лизинг № 12742 относно лек автомобил марка „Ауди“, модел А8L, с рег. № *** и приложения към него, пълномощни, справка за нарушител/водач, справка за съдимост на подсъдимата, копия на дипломи на подс. С. /л. 146 – 150 от ДП/ и разписка /л. 190 от ДП/; в експертните заключения по извършените оценъчни експертизи /л. 62 и л. 105 от ДП/ и техническа експертиза /л. 41 от ДП/; във веществените доказателствени средства - фотоснимки, изготвени при извършените оглед на местопроизшествие /л. 30 – 31 от ДП/ и разпознаване на лица /л. 39 – 40 от ДП/; и във веществените доказателства: оптичен носител CD-R „Verbatim“, съдържащ записи от охранителна камера за видеонаблюдение от заведение „Елвис“ гр. Созопол от 30.08.2019 г. и оптичен носител CD-R „Maxell“,

съдържащ записи от камери от системата за видеонаблюдение в гр. Созопол от 30.08.2019 г., приобщени към доказателствения материал с протоколи за доброволно предаване.

В съответствие с разпоредбата на чл. 372, ал. 4 от НПК първоинстанционният съд не е събирал доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, а ги е приел за категорично установени на база направеното самопризнание на подсъдимата и на извършената положителна констатация за подкрепеност на самопризнанието от събраните на досъдебното производство доказателства. Подсъдимата С. доброволно, съзнателно и при яснота за последиците от това, е признала изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Преценката, която е дължал първоинстанционният съд, е за подкрепеност на направеното от подсъдимата признание на фактите, от доказателствата, надлежно събрани на досъдебната фаза на производството. Изводите на районния съд за подкрепеност на направеното признание от валидно събрани доказателства на досъдебното производство са правилни. Следва да се отбележи, че поради характера на тази диференцирана процедура, първостепенният съд не е дължал анализ на доказателствената съвкупност, който е изискуем при мотивиране на съдебния акт при разглеждане на делото по общите правила, а само положителна констатация за подкрепеност на самопризнанието от събраните на досъдебното производство доказателства. Съгласно Тълкувателно решение № 1/2009 г. на ВКС цялостното признаване на фактите, изложени в обвинителния акт, обуславя ограничения в пределите на инстанционния контрол и фактическите рамки на въззивното решение. Въззивният съд проверява дали процесуалната дейност на първата инстанция е осъществена при съблюдаване нормативната уредба на диференцираното производство и законосъобразността на доказателствената преценка. Също така, следи за спазване регламентирания ред за допускане и провеждане на съкратено съдебно следствие, както и относно спазване изискванията на [чл. 373, ал. 2 и 3 от НПК](#) при постановяване на присъдата. При осъществения контрол върху дейността на първата инстанция, настоящият въззивен състав намери, че изводите на районния съд за подкрепеност на направеното признание от валидно събрани доказателства на досъдебното производство са правилни. Същевременно въззивният съд прецени, че релевантните за решаване на делото обстоятелства са установени в хода на разследването чрез

способите и по реда на НПК, като при проведеното съкратено съдебно следствие първостепенният съд е спазил изискванията на закона. При установено изпълнение на посочените правни предписания, както е в настоящия случай, въззивната инстанция не разполага с процесуална възможност да реши делото на основата на фактическа обстановка, различна от очертаната в обвинителния акт и да приеме фактически положения, несъвместими с признатите факти. Предвид на това настоящият въззивен съдебен състав изцяло възприе фактическите констатации на първостепенния съд.

В рамките на направените самопризнания, подкрепящи се от доказателствената съвкупност, събрана на досъдебното производство, първоинстанционният съд е направил законосъобразни правни изводи относно дейността на подсъдимата П. С., като правилно е квалифицирал извършеното от нея деяние като осъществяващо формално признаците на престъпния състав по чл. 346, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК, но поради явната незначителност на обществената опасност на деянието същото не се явява престъпно, поради което и на основание чл. 9, ал. 2 от НК я е оправдал по повдигнатото ѝ обвинение.

От обективна страна предмет на посегателството е чуждо за подсъдимата моторно превозно средство – лек автомобил марка „Ауди“, модел А8L, с рег. № ***. Към момента на деянието автомобилът е бил собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК 131283654, като с договор за финансов лизинг № 12742 е бил предоставен на юридическото лице „ВИП Секюрити“ ЕООД, ЕИК № 121819662, а фактически се е ползвал от Н. З. и М. И. – З.. Отнемането е осъществено като е прекъсната фактическата власт на ползвателите на вещта, с факта на вземането ѝ и установяване на собствена фактическа власт с цел ползване. Подсъдимата е отнела моторното превозно средство от лицата, които са упражнявали фактическа власт върху автомобила - Н. З. и М. И. – З., без тяхно знание и съгласие, с намерение да го ползва.

Налице е и квалифициращият деянието признак по чл. 346, ал. 2, т. 1, предл. 1 от НК, тъй като е последвала повреда на превозното средство, изразяваща се в надраскване на предна дясна джантата и предна броня на обща стойност от 80 /осемдесет/ лева. Правилно е прието, че е налице и друг квалифициращ признак – този по чл. 346, ал. 2, т. 1, предл. 2 от НК, тъй като

превозното средство е било оставено без надзор. Безпротиворечива е съдебната практика по това, че оставянето на лек автомобил на улицата или на неохраняем паркинг представлява типичен случай на движима вещ без постоянен надзор (в този смисъл [ППВС №6/1971 г.](#) по н. д. № 3/71 г., т. 9; [ТР № 54/1989 г.](#) по н. д. № 49/89 г., т. 2 и др.) В конкретния случай процесният лек автомобил е бил паркиран от подсъдимата на тротоара на ул. „Републиканска“, пред офис на А1, в гр. Созопол, след което тя се е оттеглила оттам. Този автомобил практически е бил без постоянен надзор и оставен на обществено доверие. Ето защо правилна е преценката на първата инстанция, че превозното средство е било оставено без надзор.

Първостепенният съд правилно е приел, че инкриминираното деяние е осъществено и от субективна страна. От обективните действия на подсъдимата се извлича типичното за този вид престъпно деяние намерение да бъде ползвано противозаконно чуждо моторно превозно средство.

В пределите на установените фактически положения материалният закон е приложен правилно и точно от първоинстанционния съд. Крайният извод на състава на БРС за оправдаване на подсъдимата П. С. по обвинението по чл. 346, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК на основание чл. 9, ал. 2 от НК е верен. Тезата за малозначителност на инкриминираното деяние, поради явна незначителност на обществената му опасност е убедително защитена от първостепенния съд със законосъобразни аргументи, с които настоящият въззивен състав изцяло се солидаризира.

В доктрината и в съдебната практика е изяснено, че деянието, което привидно осъществява признаците на състав на престъпление, е малозначително в две хипотези – когато не е общественоопасно въобще или когато обществената му опасност е явно незначителна, понеже степента на засягане на защитените обществени отношения е незначителна. Разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК може да бъде приложена в случаите на всякакви престъпления, какъвто извод следва от систематичното място на обсъжданата разпоредба в общата част на НК. Това означава, че приложимостта на нормата се разпростира спрямо всички престъпления, визирани в особената част на кодекса, доколкото липсва изрична разпоредба, изключваща определени престъпления от приложното поле на чл. 9, ал. 2 от НК. Въпросът дали извършеното от подсъдимото лице деяние е малозначително се

разрешава при съвкупна преценка на всички елементи на състава на даденото престъпление. В това отношение поначало са от значение характерът на обекта на посегателство, степента, в която той може да бъде засегнат, характерът на конкретното деяние, с оглед възможността, която то създава за засягане на обекта, степента на застрашаване на обекта, както и характеристиките на дееца, които се отразяват на обществената опасност на неговата личност. Тези принципни положения, отнесени към настоящия случай, дават основата за аргументиране на преценка, че извършеното от подсъдимата деяние е малозначително поради явната незначителност на обществената му опасност.

Изхождайки от защитения с нормата на чл. 346 от НК комплексен обект - обществените отношения, осигуряващи реда и сигурността в транспорта, въззивната инстанция се солидаризира със становището на районния съд, че в конкретния случай не се касае до деяние, което въобще не оказва отрицателно въздействие и по никакъв начин не застрашава съществуващите отношения. В такъв смисъл не е игнорирано същественото значение на обекта на защита сам по себе си. Малозначителността на извършеното от подсъдимата деяние се обуславя от обективно разкритата негова много ниска степен на засягане на този правно защитен обект, обосноваваща се от конкретните характеристики на деянието. Обстоятелствата, които подкрепят този извод са няколко. Едно от тях е, че управлението на автомобила от подсъдимата е продължило само няколко минути и за кратко разстояние, след което същият е паркиран на обособено място за паркиране върху тротоара на ул. „Републиканска“, пред офис на А1, в гр. Созопол. Наред с това в случая следва да се съобразят и субективните характеристики на деянието извън вината – подбуди и мотиви за извършването му. Към момента на деянието, подсъдимата е имала емоционални проблеми, свързани с приключване на дългогодишна връзка, като данните по делото сочат, че тя не е търсила целенасочено автомобил, който да отнеме с цел ползване, а след като е видяла паркирания пред заведението автомобил с включен двигател, в този момент внезапно е решила да се качи в него и да го приведе в движение. Кратко време след това, осъзнавайки противоправността на поведението си, е преустановила управлението на превозното средство. Действително при управлението на автомобила са били причинени вреди - надраскване на предна дясна джанта и

предна броня, които обаче са на ниска стойност - 80 лева и са възстановени от подсъдимата още в досъдебната фаза на производството.

На следващо място, първоинстанционният съд е дал адекватна оценка на личността на подсъдимата, която е обсъждана като елемент от цялостния комплекс обстоятелства, определящи нейната изключително ниска персонална обществена опасност. Няма как да бъдат игнорирани установените по делото факти относно: безупречната личностова характеристика на подсъдимата С.; чистото ѝ съдебно минало; отсъствието на данни за каквито и да е други нейни противообществени прояви; данните за завършено от подсъдимата висше образование в Национална музикална академия „Панчо Владигеров“ София със специалност класическо пеене и професионална квалификация ***, като по делото са налични дипломи за награди от нейни участия в конкурси; добросъвестното ѝ процесуално поведение; направените чистосърдечни самопризнания и разкаяние за извършеното. Същевременно и въззивният съд е на мнение, че воденото наказателно производство само по себе си е оказало върху подсъдимата поправящо и превъзпитаващо въздействие. Всички тези обстоятелства със сигурност се отразяват на персоналната обществена опасност на подсъдимата С., като я минимизират в изключителна степен.

Изложените дотук аргументи дават основание на въззивната инстанция да приеме, че първоинстанционният съд е осъществил задълбочен анализ на особеностите на деянието и дееца, въз основа на който законосъобразно е заключил, че е налице хипотезата на чл. 9, ал. 2 от НК. В случая се касае до изолирана проява в живота на подсъдимата, която показва явно незначителна степен на обществена опасност, и която не е достатъчна, за да бъде третирано извършеното като престъпление.

Във връзка с изразеното в протеста несъгласие относно приложението на чл. 9, ал. 2 от НК, мотивирано с предходна отмяна от друг състав на БРС на постановление на наблюдаващия делото прокурор, с което първоначално е прекратил наказателното производство спрямо обв. П. С. за престъпление по чл. 346, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК, на основание чл. 9, ал. 2 от НК, и с изложени в отменителния съдебен акт конкретни фактически обстоятелства, на първо място следва да се отбележи, че тези обстоятелства са били надлежно обсъдени от състава на БРС и по отношение на тях са

посочени аргументирани съображения в мотивите към присъдата, които настоящата въззивна инстанция по същество споделя. В признатите от подсъдимата факти, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, не се съдържат данни за осъществено от нея опасно шофиране, за да се прецени същото като отегчаващо обстоятелство при управлението на превозното средство през нощта. Не може да се приеме също, че когато е управлявала автомобила подсъдимата е била в пияно състояние по смисъла на задължителните указания, дадени с ППВС №1/1983г., т. 4 /когато в кръвта на дееца има алкохолно съдържание не по-малко от 0,5 на хиляда/, тъй като в обстоятелствената част на обвинителния акт не се съдържат конкретни фактически констатации за количество и вид на употребен от подсъдимата алкохол преди да отнеме процесния автомобил. Причиняването на щети по автомобила представлява квалифициращ признак от състава на престъплението по чл. 346, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК, поради което също не може да се отчете като отегчаващо обстоятелство /чл. 56 от НК/. На следващо място е необходимо да се посочи, че първоинстанционният съд, разглеждащ делото по същество, не е обвързан от указанията на друг съдебен състав, дадени в производство по чл. 243, ал. 5 от НПК. Тези указания не предопределят резултата от оценката на доказателствения материал, както и изводите по същество и съдържанието на съдебния акт като краен резултат. Съдът, разглеждащ по същество наказателното обвинение, е овластен да разреши въпросите по чл. 301 от НПК суверенно, по свое вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и закона, като може в резултат на собствения си анализ на наличната доказателствена маса да стигне до правни изводи, различни по съдържание от приетите от друг съдебен състав в производство по чл. 243, ал. 5 от НПК.

В обобщение на изложените съображения и след извършена на основание чл. 314 НПК служебна проверка на правилността на проверявания съдебен акт, въззивната инстанция намери протеста за неоснователен, а първоинстанционната присъда - за правилна и законосъобразна, поради което прие, че същата следва да се потвърди.

Така мотивиран и на основание чл. 338, вр. чл. 334, т. 6 от НПК, Окръжен съд – гр. Бургас

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 103/28.06.2022 г., постановена по НОХД № 3758/2021 г. по описа на Районен съд - гр. Бургас.

Решението е окончателно и не подлежи на жалба или протест.

На основание чл. 340, ал. 2 от НПК да се изпрати писмено съобщение на страните за изготвяне на въззивното решение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____